

**ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ**  
**ว่าด้วยวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่ถูกทารุณกรรมหรือถูกลี้นดูโดยมิชอบ (ฉบับที่ 2)**  
**พ.ศ. 2552**

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ว่าด้วยวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่ถูกทารุณกรรมหรือถูกลี้นดูโดยมิชอบ พ.ศ. 2548

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 14 (4) และมาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 คณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ว่าด้วยวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่ถูกทารุณกรรมหรือถูกลี้นดูโดยมิชอบ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552”

ข้อ 2<sup>1</sup> ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 10 ข้อ 11 และข้อ 12 แห่งระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ว่าด้วยวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่ถูกทารุณกรรมหรือถูกลี้นดูโดยมิชอบ พ.ศ. 2548

“ข้อ 7 พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา 24 เมื่อได้รับแจ้งหรือรายงานจากบุคคลที่พบเห็น หรือประสบเหตุการณ์ที่น่าเชื่อว่ามีการกระทำทารุณกรรมต่อเด็กหรือเป็นที่ปรากฏชัดหรือน่าสงสัย (ระบุโดยผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง) ว่าเด็กถูกทารุณกรรมหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการลี้นดูโดยมิชอบ ต้องให้การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กโดยเร็ว หากเข้าตรวจค้นแล้วจำเป็นจะต้องแยกเด็กออกจากครอบครัว ต้องจัดทำบันทึกแจ้งเหตุที่จำเป็นที่จะต้องแยกตัวเด็กเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กให้ผู้ปกครองทราบด้วยตามแบบบันทึกแจ้งเหตุในการแยกตัวเด็กแนบท้ายระเบียบนี้

ข้อ 8 กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามมาตรา 24 มอบเด็กที่ได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพให้สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพหรือสถานพัฒนาและฟื้นฟู พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามมาตรา 24 ต้องจัดทำรายงานเกี่ยวกับตัวเด็กและ

---

<sup>1</sup> ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 126/ตอนพิเศษ 89 ง/หน้า 6/24 มิถุนายน 2552

ครอบครัว พฤติการณ์การทารุณกรรมต่อเด็ก รวมทั้งสาเหตุที่ต้องส่งเด็กให้แก่ผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานนั้น ๆ ด้วย ตามแบบบันทึกรายงานการมอบตัวเด็กแนบท้ายระเบียบนี้

ข้อ 9 ทันททีที่รับเด็กเข้ามาไว้ในความดูแล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามมาตรา 24 รับผิดชอบให้มีการตรวจร่างกายและจิตใจแก่เด็กนั้นและดำเนินการพิสูจน์ทราบว่าเป็นเด็กถูกระทำทารุณกรรมจริงหรือไม่ รวมทั้งเรียกผู้ปกครองมาให้ถ้อยคำตามมาตรา 30 (3) หากผู้ปกครองไม่สามารถชี้แจงได้ว่าเกิดเหตุใดขึ้นและเหตุใดจึงไม่สามารถคุ้มครองให้เด็กปลอดภัย ให้ส่งเด็กไปคุ้มครองสวัสดิภาพในสถานที่ที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับเด็กโดยอาจส่งไปครอบครัวอุปถัมภ์ สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพหรือสถานพัฒนาและฟื้นฟู

กรณีผู้ปกครองไม่ยอมมาให้ถ้อยคำ ไม่ยอมให้ถ้อยคำ โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ ให้ดำเนินการตามมาตรา 80 วรรคสอง หากไม่สามารถให้ถ้อยคำไม่ว่าจากสาเหตุใดให้ส่งเด็กไปคุ้มครองสวัสดิภาพ ในสถานที่ที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับเด็กตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

การวินิจฉัยว่าเด็กถูกระทำทารุณกรรมหรือไม่ ให้พิจารณาจากหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์เป็นเบื้องต้น ประกอบคำบอกเล่าของเด็กและบุคคลแวดล้อม หากไม่พบหลักฐานดังกล่าว ให้พิจารณาคำบอกเล่าของเด็กและผู้เกี่ยวข้อง โดยนำเหตุการณ์ก่อนหน้าการถูกระทำและหลังการถูกระทำมาประกอบการพิจารณา โดยอาศัยหลักข้อเท็จจริงที่เป็นประเด็นแห่งคดีร่วมกับข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นแห่งคดี ทั้งนี้ การวิเคราะห์วินิจฉัยพยานหลักฐานต้องใช้วิธีการตามหลักวิชาการ โดยมีให้นำความคิดเห็น ความเชื่อส่วนบุคคลมาใช้วิเคราะห์วินิจฉัย

หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์นอกจากร่องรอยบาดแผลทั้งภายในภายนอกร่างกายเด็ก เชื้อโรค เชื้ออสุจิ หรือชิ้นส่วนจากร่างกายของผู้กระทำส่วนอื่น ๆ แล้ว ให้รวมถึง สุขภาพจิต พัฒนาการของเด็กที่ผิดปกติ รวมทั้งพฤติกรรมผิดปกติที่จิตแพทย์ นักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์สามารถระบุได้ว่าเป็นผลอันเกิดจากการถูกระทำทารุณกรรม

การให้ปากคำหรือบอกเล่าข้อเท็จจริงของเด็กผู้เสียหายในครั้งแรก ให้ถือว่าน่าเชื่อถือที่สุดและกรณีมีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าจะมีการกระทำทารุณกรรมแก่เด็กอีก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามมาตรา 43 วรรคสอง เพื่อไม่ให้บุคคลในครอบครัวติดต่อกับเด็ก หากจำเป็นให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำขอต่อศาลเพื่อควบคุมการติดต่อ ทั้งนี้ จนกว่าการสืบเสาะพินิจตามวรรคแรกจะได้ข้อสรุปชัดเจน

ข้อ 10 ในกรณีที่มีการสืบเสาะและพินิจเกี่ยวกับตัวเด็ก เพื่อหาวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมแก่เด็กไม่ทันกำหนดภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับตัวเด็ก และมีเหตุจำเป็นและสมควรเพื่อประโยชน์ของเด็ก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามมาตรา 24 ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา 5

ด้วยตนเองหรือผ่านพนักงานอัยการ ขอขยายระยะเวลาสืบเสาะและพินิจเด็กตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ตามแบบคำร้องขอที่ศาลกำหนดแนบท้ายระเบียบนี้ ทั้งนี้รวมกันไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ 11 กรณีการส่งเด็กเข้ารับการคุ้มครองสวัสดิภาพ ในสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์สถานคุ้มครองสวัสดิภาพหรือสถานพัฒนาและฟื้นฟู ตามข้อ 8 ให้จัดทำบันทึกแล้วรายงานให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัดที่เกี่ยวข้องทราบด้วย

ข้อ 12 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ให้การคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็กซึ่งอยู่นอกเขตที่เด็กอาศัยอยู่ สามารถติดตามและประสานงานกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในเขตที่เด็กอาศัยอยู่ ร่วมกันกำหนดวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมแก่เด็กเพื่อประโยชน์สูงสุดต่อเด็ก”

**ประกาศ ณ วันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2552**

**อิสสระ สมชัย**

**รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์**

**ประธานกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ**

## [เอกสารแนบท้าย]

1. หนังสือแจ้งเหตุในการแยกเด็กออกจากครอบครัวเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตาม ข้อ 7 ของระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ว่าด้วย วิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่ถูกทารุณกรรมหรือถูกละเมิดโดยมิชอบ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2552

2. หนังสือมอบเด็กซึ่งได้รับการสงเคราะห์/คุ้มครองสวัสดิภาพให้ครอบครัวอุปถัมภ์/สถานรับเลี้ยงเด็ก/สถานแรกรับ/สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ/สถานพัฒนาและฟื้นฟู ตาม ข้อ 8 ของระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ว่าด้วย วิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่ถูกทารุณกรรมหรือถูกละเมิดโดยมิชอบ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2552

3. (ตัวอย่างแบบพิมพ์คำร้องขอขยายระยะเวลาสืบเสาะและพินิจ) ตาม ข้อ 10 ของระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ว่าด้วย วิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่ถูกทารุณกรรมหรือถูกละเมิดโดยมิชอบ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2552

4. บันทึกรายงานส่วนราชการของรัฐ/เอกชน สถานรับเลี้ยงเด็ก/ สถานแรกรับ/สถานสงเคราะห์/สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ ตาม ข้อ 11 ของระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ว่าด้วย วิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่ถูกทารุณกรรมหรือถูกละเมิดโดยมิชอบ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2552

(ดูข้อมูลจากภาพกฎหมาย)